

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Propheta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

cerdos optimus, ut dum nullum flagitiosum hominem verbis incastigatum præterit, vel ipsam impudentiæ notam minime pertimescat.

PROPHETA. CAP. II.

Sane propter increpandi libertatē Prophetam ad similitudinem Canis, eique latranti Hujus significationis ratio alia apud Horum est: quia scilicet præter reliquorum animalium morem simulacris Deorum custodiendis Canes apponuntur, eaque ipsi identidem intuendo videntur admirari, non secus ac Prophetam meditationi deditus, omnem cogitationis suæ conatum dirigit in Deum. Sane sanctorum antilites, sacrorumque & oraculorum interpretes, Livius Adastro Prophetas vocat, de quibus ita:

*Cum capita viridi lauro velari impetrant
Propheta, sancta in castre qui curant sacra.*

Animadvertendum est autem, omnem Canis usum aut à latratu, aut dentibus expeti. Ac de mordacitate quidem satis. Quod vero ad latratum facit, non ignoremus esse os interpretē eorum, quæ mens in penetralibus meditat: sane Prophetam vates itidem est, perque os ipsa mens ex imis arcanisque adytis oracula sua promulgat: frater enim mentis est os, mens vero verborum fons: atque ita per os excogitata omnia, veluti fluentia de fonte profuunt. Sed enim, quia parum esset aliorum vitia damnare, deterrere, dilacerare, nisi ad rectam vivendi rationem omnia converterentur: ad ipsius (inquam) divinitatis contemplationem dirigerentur: cum Ægyptii sacerdotes animadvertissent Canem (uti ex fragmentis Hori dicebamus) præter aliorum animantium morem, ad simulacra Deorum aspiciere, firmoque ea lumine contueri, quasi Prophetam idem faciuntari soleat meditationi tantum deditus, unde per arcana Dei penetralia referentur, atque is hinc futurorum scientiam aucupetur, & dissecus Canis hujusmodi congruenter admodum excogitarunt, qui artem hanc divinandam, teste Tullio, putantur longinquitate temporum innumerabilibus pene seculis consecuti, & ab his acceptum crediderim, quod Thrafsybulo cuidam inter Jamidas, ita ab Jamo, cujus meminit Pindarus, appellatos, celeberrimo, statua est Olympia posita per cuius humerum dextrum Mustela obreperet, & dissecus Canis exerto jecinore juxta jaceret. Quod vaticinii signum interpretor, cum nonnulli tradant Thrafsybulo à Cane vaticinium excogitasse. Nam & Mustelæ cor linguæ jejunæ suppositum, fatidicam mentem excitare ferunt Magi. Pausanias tamen incompertum sibi esse profitetur, quis primus à Cane vaticinia desumpserit: tamen Thrafsybulum scripsit solum hoc aruspiciæ genere usum, ejusque rei conjecturam ex statua, quam in Olympia illi positam commemoravimus, desumi. Ut vero ad Prophetam

Prophetarum
munus.

Cap. 56. 10.

Phil. 3. 2.

Ezech. 3.
17. 18.

revertamur, Gregor. Pont. cum professores legum Sacerdotes appellari dicat, eosdem ait & Prophetas nonnunquam appellari consuetum esse, quod talem animum gerere debeant, qualem superius in Cane descripsimus: id quod à plerisque minime præstari idem his verbis lamentatur: *Sæpe namque rectores in providi humanam amittere gratiam formidantes, loqui libere verba pertimescunt, & juxta veritatis vocem, nequaquam gregis custodia pastorum studio, sed mercenariorum vice deserviunt, quia Lupo veniente fugiunt, dum se silentio abscondunt.* Hos itaque per Prophetam Esaiam Dominus increpat, *Canes mutos* eos appellans, qui latrare nequeant. Nec vero quis in vates & sacerdotes calumniæ ansam ex eo capiat, quod D. Paulus ait: *Cavete canes, cavete malos operarios.* Ambrosius de marinis eo loco intelligendum ait, quorum omnino munus tantum est, ut reliquum animantium genus depreudentur. Sed quam horrenda sunt quæ ad Esaiæ increpationem addidit Ezechiel: *Fili hominis, ait, speculatorem dedi te domui Israel, & audies de ore meo verbum, & annuncabis eis ex me: Si dicente me ad D. impium, morte morieris, non annunciaris ei, neque locutus fueris, ut avertatur à via sua impia, & vivat, ipse in impietate sua morietur, sanguinem autem ejus de manu tua requiram.* Quod quidem eo periculosius est, ait Hesychius, quod ignavia hac pluribus est nocumento: sacerdos enim negligens, aut ipse peccans, aut non vindicans in peccatoribus, illicit eos qui rudes sunt ad similia, adeoque Legislator in Levitico, peccatum ipsius sacerdotis, peccatum populi appellavit.

CUSTODIA. CAP. III.

Id quod etiam ex Ambrosii sententia ad excubias pro salute dominorum refertur, debereque nos ait is, promptuarium tenere verborum, ne quasi mutæ Canes commissam nobis fidei custodiam, quodam prævaricationis silentio deseruisse videamur. Hoc eodem significato Theologi accipiunt illud